

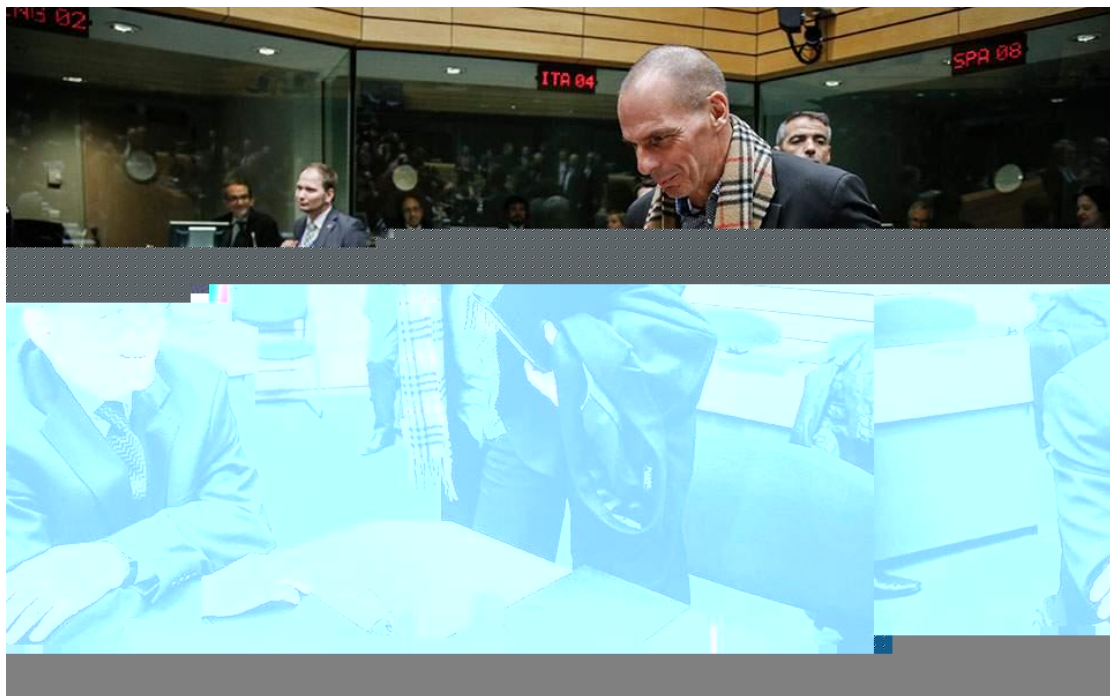
11 Ιουνίου 2019

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΒΙΒΛΙΟ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ | ΑΠΟΨΕΙΣ | ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ | **ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ** | ΠΡΟΣΩΠΑ | ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "Κ" | ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ | VIDEO | ΤΑΞΙΔΙΑ | ARCHITECTURE | ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ | Κ BLOGS | ΑΥΤΟΚΙΝΗΣΗ | 100 ΧΡΟΝΙΑ "Κ"ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ | ΑΤΖΕΝΤΑ | **ΒΙΒΛΙΟ** | ΘΕΑΤΡΟ | ΜΟΥΣΙΚΗ | ΧΟΡΟΣ | ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ | ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ | ΠΟΛΗ | ΙΣΤΟΡΙΑ[ΠΟΛΙΤΙΚΗ](#) 16.06.2019 : 20:45

Το μυστικό Σχέδιο Β΄ για το Grexit

Στις 12 Φεβρουαρίου 2015, την επομένη του πρώτου Eurogroup στο οποίο συμμετείχε ο Βαρουφάκης (στη φωτ. με τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε), ο τότε επικεφαλής του Euroworking Group, Τόμας Βίτσερ, αποφάσισε ότι ήταν ώρα να ξεκλειδώσει την ψηλή ξύλινη ντουλάπα στο γραφείο του, να βγάλει το δικό του κόκκινο ντοσιέ και να το ξεσκονίσει...

Εκατόν πενήντα επτά σελίδες αποτελούν το πιο καλά φυλαγμένο μυστικό της ελληνικής κρίσης. Είναι το σχέδιο των δανειστών στο οποίο περιγράφεται με ανατριχιαστικές λεπτομέρειες το πώς θα γινόταν διαχείριση σε μία έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ. Μέχρι σήμερα ελάχιστα πράγματα είναι γνωστά. Τα αποσπάσματα που ακολουθούν από το βιβλίο «Η τελευταία μπλόφα», των δημοσιογράφων Ελένης Βαρβιτσιώτη και Βικτωρίας Δενδρινού, φέρνουν στο φως της δημοσιότητας για πρώτη φορά την αναλυτική διαδικασία και τις συνέπειες ενός Grexit. Τι θα γινόταν σε καταθέσεις και συντάξεις, πώς θα τυπωνόταν το νέο νόμισμα, πόσο μεγάλη θα ήταν η ανθρωπιστική κρίση που θα αντιμετώπιζε η χώρα;

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Κωδικός «Κροατία»

Στις αρχές Ιουνίου του 2015, και ενώ πλέον η θέση της Ελλάδας στο ευρώ κρεμόταν από μία κλωστή, μια μικρή ομάδα οικονομολόγων και δικηγόρων συγκεντρώθηκε υπό απόλυτη μυστικότητα στην αίθουσα συνεδριάσεων του 15ου ορόφου του κτιρίου Charlemagne, εκεί όπου στεγάζονται οι οικονομικές υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Επρόκειτο για τους εμπειρογνώμονες που για μήνες επεξεργάζονταν το περίφημο Σχέδιο Β΄, το οποίο θα εφαρμοζόταν σε περίπτωση που το εφιαλτικό σενάριο της ελληνικής χρεοκοπίας και της εξόδου από το ευρώ γινόταν πραγματικότητα.

Ενώ η προοπτική ενός Grexit είχε μόλις αρχίσει να μπαίνει δειλά στις συζητήσεις του Eurogroup, το άκρως απόρρητο Σχέδιο Β΄ υπήρχε ήδη από το 2012 όταν η Ελλάδα είχε φτάσει και πάλι στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και μια μικρή ομάδα υψηλόβαθμων αξιωματούχων της Ε.Ε. και του ΔΝΤ είχαν χαρτογραφήσει με απόλυτη μυστικότητα πώς θα μπορούσε να βγει η χώρα από το ευρώ. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η ύπαρξη της ομάδας αυτής δεν θα διέρρευε, οι αρχιτέκτονες του σχεδίου έδωσαν στην επιχείρηση το κωδικό όνομα «Ένταξη της Κροατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Το 2012, η Κροατία δεν ήταν ακόμη μέλος της Ε.Ε., οπότε η ονομασία αυτή δεν θα κινούσε υποψίες. Τον συγκεκριμένο κωδικό θα τον χρησιμοποιούσαν για να κανονίσουν τις μυστικές τους συναντήσεις, ενώ ετικέτες με την ονομασία «Ένταξη Κροατίας» ήταν κολλημένες στα κόκκινα ντοσιέ με τα απόρρητα έγγραφα που μοιράζονταν στους συμμετέχοντες. Όταν το ενδεχόμενο ενός Grexit απομακρύνθηκε, τα ντοσιέ αυτά κλειδώθηκαν στα συρτάρια λίγων και εκλεκτών αξιωματούχων.

Τρία χρόνια αργότερα, στις 12 Φεβρουαρίου 2015, την επομένη του πρώτου Eurogroup στο οποίο συμμετείχε ο Βαρουφάκης, ο τότε επικεφαλής του Euroworking Group, Τόμας Βίζερ, αποφάσισε ότι ήταν ώρα να ξεκλειδώσει την ψηλή ξύλινη ντουλάπα στο γραφείο του, να βγάλει το δικό του κόκκινο ντοσιέ και να το ξεσκονίσει. Αλλά εν τω μεταξύ μια βασική λεπτομέρεια είχε αλλάξει: Η Κροατία είχε ήδη γίνει μέλος της Ε.Ε., οπότε έπρεπε να βρεθεί νέα κωδική ονομασία. Ακολουθώντας την παράδοση, οι αρχιτέκτονες του σχεδίου μετονόμασαν την επιχείρηση σε «Αλβανία: ανάλυση και σχέδιο έκτακτης ανάγκης, ενδεχόμενη χρεοκοπία 2015».

Το Σχέδιο Β΄ ήταν απίστευτα περίπλοκο και εξέταζε όλα τα πιθανά τεχνικά και νομικά προβλήματα που θα προέκυπταν στην περίπτωση εξόδου της Ελλάδας από την Ευρωζώνη. Η προετοιμασία του εγγράφου ολοκληρώθηκε σε περίπου 60 ημέρες, με το μεγαλύτερο μέρος του έτοιμο από τις αρχές Απριλίου. Με την ένδειξη «Αυστηρά απόρρητο», σκιαγραφούσε μια ζοφερή προοπτική για τη χώρα. «Οι συνέπειες ενός τέτοιου σεναρίου είναι ακραίες και μπορούν να βάλουν την Ελλάδα σε ένα ταχύ μονοπάτι προς την έξοδο από την Ευρωζώνη και πιθανώς από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κάθε απαραίτητη δράση πρέπει να ληφθεί για να αποφευχθεί αυτό το σενάριο και να μην ενεργοποιηθεί το πλάνο έκτακτης ανάγκης», ανέφερε στην πρώτη σελίδα με bold γραμματοσειρά.

Τα δέκα μέλη της Ομάδας Β΄ συναντήθηκαν συνολικά μόνο τρεις φορές: Μία φορά στην έδρα της ΕΚΤ στη Φρανκφούρτη τον Μάρτιο και δύο φορές στο κτίριο Charlemagne στις Βρυξέλλες, τον Απρίλιο και τον Ιούνιο. Καθώς δεν έπρεπε να

υπάρχει κανένα ηλεκτρονικό ίχνος της δουλειάς τους, στις συναντήσεις αυτές οι αξιωματούχοι αντήλασαν τα έγγραφά τους αποκλειστικά σε χαρτί.

Οι 157 σελίδες του χωρίζονταν σε τέσσερα κεφάλαια. Το πρώτο είχε τίτλο «Άμεσες συνέπειες της μη πληρωμής» και παρουσίαζε τον τρόπο με τον οποίο θα εξελισσόταν η χρεοκοπία, τις επιπτώσεις που θα είχε στην ελληνική οικονομία και το πώς θα οδηγούσε σε έξοδο από το ευρώ. Το μεγαλύτερο πρόβλημα ήταν ότι δεν υπήρχε προβλεπόμενο πλαίσιο για έξοδο μιας χώρας από την Ευρωζώνη χωρίς ταυτόχρονη έξοδο και από την Ε.Ε. Αφού διάβασαν τις ευρωπαϊκές συνθήκες ξανά και ξανά, οι αρχιτέκτονες του σχεδίου αποφάσισαν ότι το άρθρο 352 της Συνθήκης της Λισσαβώνας προσέφερε επαρκή ευελιξία και ήταν αρκετά αόριστο ώστε να αντιμετωπιστεί μια τέτοια πρωτοφανής εξέλιξη.

Το δεύτερο κεφάλαιο, με τίτλο «Διαχείριση εξόδου», επικεντρωνόταν στον τρόπο με τον οποίο η Ευρωζώνη και η Ελλάδα θα διαχειρίζονταν τις συνέπειες ενός Grexit. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς τους, η έκθεση της υπόλοιπης Ευρωζώνης στην Ελλάδα αντιστοιχούσε τότε στα 325 δισ. ευρώ. Αυτό το ποσό ήταν το χρέος που θα είχε ακόμα να ξεπληρώσει η Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και στις υπόλοιπες κυβερνήσεις και τράπεζες της Ευρωζώνης. Σε πίνακα που συνόδευε το κεφάλαιο αυτό υπολογιζόταν αναλυτικά η έκθεση των μελών της Ευρωζώνης στην Ελλάδα, δηλαδή πόσο από το ελληνικό χρέος είχε στην κατοχή της κάθε χώρα, και σε περίπτωση που η Ελλάδα χρεοκοπούσε θα αδυνατούσε να αποπληρώσει. Ενδεικτικά για την Ιταλία σε περίπτωση Grexit το ποσό αυτό ανερχόταν σε 63 δισ., ίσο με το 4,1% του ΑΕΠ της. Για τη Γερμανία, το ποσό ήταν το μεγαλύτερο στην Ευρωζώνη και ανερχόταν σε 92,8 δισ. ίσο με το 3,4% του ΑΕΠ της. Αλλά τη μεγαλύτερη έκθεση ως προς το ΑΕΠ της την είχε η Σλοβενία με 1,7 δισ., τα οποία αντιστοιχούσαν με το 6,7% του ΑΕΠ της μικρής χώρας.

ΕΛΕΝΗ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ
ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΠΛΟΦΑ

ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ ΤΟΥ 2015
ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ
ΤΟ PLAN B

Το βιβλίο των Ελένης Βαρβιτσιώτη και Βικτωρίας Δενδρινού «Η τελευταία μπλόφα» κυκλοφορεί τη Δευτέρα (17/6) από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος.

«Αν και το άμεσο κόστος ενός Grexit θα ήταν πολύ σημαντικό, το κόστος της μετάδοσης της κρίσης θα είναι διαχειρίσιμο», ανέφερε χαρακτηριστικά η έκθεση. Αυτή η ανάλυση κατέρριπτε με τον πιο απτό τρόπο το βασικό επιχείρημα της ελληνικής κυβέρνησης, η οποία υποστήριζε ότι το κόστος ενός Grexit θα είναι τόσο μεγάλο, που οι πιστωτές στο τέλος θα αναγκάζονταν να ικανοποιήσουν τα αιτήματά τους.

Το τρίτο κεφάλαιο είχε τίτλο «Σχέδιο δράσης» και εξέταζε το κατά πόσον θα ήταν δυνατόν η Ελλάδα να χρεοκοπήσει, αλλά συγχρόνως να παραμείνει στην Ευρωζώνη. Η απάντηση στο ερώτημα αυτό ήταν σαφής: Ήταν σχεδόν αδύνατο.

Το τέταρτο και τελευταίο κεφάλαιο είχε τίτλο «Περιοριστικά μέτρα και έλεγχοι κεφαλαίου». Απαριθμούσε τα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν για να διατηρηθεί έστω και ένα υποτυπώδες τραπεζικό σύστημα στην Ελλάδα, πριν η φυγή καταθέσεων και ο απόλυτος πανικός των αγορών οδηγούσαν τη χώρα σε πλήρη κατάρρευση.

Ανθρωπιστική βοήθεια

Καθώς η μυστική ομάδα του Σχεδίου Β΄ προσπαθούσε να χαρτογραφήσει όλες τις νομικές, οικονομικές και τεχνικές λεπτομέρειές του, μια εντελώς ξεχωριστή ομάδα, υπό τη Γενική Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δούλευε πάνω σε ένα άλλο κρίσιμο κομμάτι του: την ανθρωπιστική βοήθεια.

Το 2015, μετά έξι χρόνια ύφεσης, το ΑΕΠ της Ελλάδας είχε μειωθεί κατά 25% και η ανεργία βρισκόταν στο 25%, το υψηλότερο επίπεδο της Ε.Ε. Μια χρεοκοπία θα οδηγούσε με σχεδόν μαθηματική ακρίβεια μεγάλο μέρος του πληθυσμού κάτω από το όριο της φτώχειας, ανήμπορο να καλύψει βασικές ανάγκες, όπως τροφή και στέγαση, προκαλώντας μια κρίση που η Ευρώπη δεν θα είχε ξαναδεί μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η Κάθριν Ντέι, γενική γραμματέας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ανέθεσε σε μια ομάδα της Διεύθυνσης Ανθρωπιστικής Βοήθειας και Πολιτικής Προστασίας την εκπόνηση ενός συγκεκριμένου σχεδίου δράσης. Με δεδομένη την ακραία κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν η Ελλάδα σε περίπτωση εξόδου από το ευρώ, το 20% του πληθυσμού – γύρω στα 2 εκατ. άνθρωποι – θα αντιμετώπιζε άμεσο πρόβλημα επιβίωσης. Αυτό σήμαινε ότι η Επιτροπή έπρεπε να δημιουργήσει ένα δίκτυ ασφαλείας, το οποίο θα κάλυπτε την τροφή, τις ιατρικές ανάγκες, ακόμη και την ένδυσή τους. Θα έπρεπε να εξασφαλίσει ότι τα νοσοκομεία θα συνέχιζαν να λειτουργούν ομαλά και δεν θα υπήρχαν μεγάλες ελλείψεις σε φάρμακα αλλά και καύσιμα.

Ακόμα και αν η Ε.Ε. κατάφερνε να τα εξασφαλίσει, χρειαζόνταν ρυθμίσεις για τη δυνατότητα πληρωμής τους και εγγυήσεις ότι όσοι είχαν ανάγκη θα μπορούσαν να τα προμηθευτούν. Επειδή μέχρι τότε δεν υπήρχε κανένα σχέδιο για παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας σε κράτος-μέλος της Ε.Ε., έπρεπε να δημιουργηθεί από το μηδέν μια φόρμουλα για να λάβει η Ελλάδα αυτά τα κεφάλαια. Συγχρόνως, ήταν ξεκάθαρο ότι οι ΜΚΟ θα έπαιζαν σημαντικό ρόλο στο να διασφαλίσουν ότι η βοήθεια θα δινόταν σε αυτούς που την είχαν ανάγκη. Γρήγορα, οι αξιωματούχοι που μελετούσαν το θέμα βρήκαν ότι, με μια μικρή αλλαγή στην ευρωπαϊκή νομοθεσία, η Ελλάδα θα μπορούσε να έχει πρόσβαση σε χρήματα που βρίσκονταν στα διαρθρωτικά ταμεία και στο ταμείο επενδύσεων της Ε.Ε. Ο μηχανισμός που θα επέτρεπε την άμεση πρώτη παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας στην Ελλάδα βρέθηκε και ο σχεδιασμός δεν χρειάστηκε να προχωρήσει περισσότερο: Γι' αυτό εξάλλου δεν ενσωματώθηκε και στο Σχέδιο Β΄.

Πώς βγαίνεις από το ευρώ;

Το Σχέδιο Β΄ εξέταζε τι θα συνέβαινε αν η Ελλάδα χρεοκοπούσε προς έστω και έναν πιστωτή της, όπως η ΕΚΤ. Αυτό σήμαινε ότι η Ελλάδα θα είχε μόνο μία επιλογή για να αποφύγει την κατάρρευση των τραπεζών της. Θα έπρεπε η Τράπεζα της Ελλάδος να παράσχει ρευστότητα σε νέο νόμισμα, βγαίνοντας ουσιαστικά από το ευρώ.

Αυτό, σύμφωνα με τους αξιωματούχους που συμμετείχαν στις συζητήσεις, δεν θα απαιτούσε άμεση εκτύπωση νέου νομίσματος.

Τα πρακτικά θέματα θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν μέσα σε λίγες ώρες, καθώς η ΤτΕ δεν θα χρειαζόταν να κάνει τίποτα παραπάνω από το να αλλάξει τα πληροφοριακά της συστήματα μετατρέποντας τα ευρώ που βρίσκονταν στους τραπεζικούς λογαριασμούς στο νέο νόμισμα. Η μετατροπή θα ολοκληρωνόταν μέσα σε λίγες ώρες, ξεκινώντας από τις καταθέσεις. Πριν όμως αρχίσει καν αυτή η διαδικασία, «η Ελλάδα θα πρέπει να υιοθετήσει νομοθεσία μετατρέποντας τα ευρώ σύμφωνα με τον νέο ελληνικό νόμο σε νέα δραχμή», ανέφερε το έγγραφο. Συμβάσεις που είχαν υπογραφεί βάσει του ελληνικού δικαίου θα άλλαζαν κατεύθυνση, ενώ οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι συνταξιούχοι θα πληρώνονταν αναγκαστικά στο νέο νόμισμα, αλλά και οι φόροι θα έπρεπε να αποπληρώνονται με τη «νέα δραχμή», που θα γινόταν και το μοναδικό νόμιμο νόμισμα της χώρας. Η «νέα δραχμή» –αν έτσι κατέληγε να ονομαστεί– θα υποτιμούσαν αμέσως έναντι του ευρώ, με τις πρώτες εκτιμήσεις των αξιωματούχων να υπολογίζουν την υποτίμηση αυτή στο 50%. Πέρα από τις καταστροφικές συνέπειες που θα είχε κάτι τέτοιο για τις καταθέσεις και τις οικονομίες των πολιτών, θα είχε και τεράστιες επιπτώσεις στο ελληνικό χρέος, το οποίο θα εξακολουθούσε να είναι σε ευρώ. Μια υποτίμηση 50% έναντι του ευρώ θα διπλασίαζε αυτομάτως το χρέος της χώρας. Τον Ιούνιο του 2015 το χρέος βρισκόταν ήδη στο ιδιαίτερα υψηλό 180% του ΑΕΠ. Με την υποτίμηση του νέου νομίσματος, το ποσοστό αυτό θα διπλασιαζόταν αυτόματα στο 360% του ΑΕΠ και πολύ σύντομα θα έφτανε το αστρονομικό 500%, όχι μόνο εξαιτίας της υποτίμησης αλλά και επειδή η οικονομία θα κατέρρεε.

Η απόλυτη ειρωνεία ήταν πως σε όλα τα πιθανά σενάρια Grexit, ένα στοιχείο παρέμενε ίδιο: Ό,τι κι αν γινόταν, η Ελλάδα θα χρειαζόταν αμέσως ένα νέο μνημόνιο για να σταθεί ξανά στα πόδια της. «Όπως και να το έβλεπες, στο βάθος υπήρχε πάντα ένα μνημόνιο. Ίσως όχι αμέσως, επειδή η κυβέρνηση θα αντιστεκόταν, αλλά πολύ σύντομα. Θα την ανάγκαζε η πραγματικότητα. [Το μνημόνιο] ήταν ο μόνος τρόπος να σταθεροποιηθεί το νόμισμα και να ελεγχθεί ο πληθωρισμός».

Πώς τυπώνεις νέο νόμισμα;

Ενώ η ηλεκτρονική μετάβαση σε νέο νόμισμα θα μπορούσε να συμβεί μέσα σε λίγες ώρες, η μετάβαση σε νέο χαρτονόμισμα θα ήταν πολύ πιο περίπλοκη. Τις δύο πρώτες εβδομάδες μετά το Grexit δεν θα υπήρχαν διαθέσιμα χαρτονομίσματα, καθώς κάθε οικονομική και τραπεζική δραστηριότητα θα είχε «παγώσει». Από τη δεύτερη εβδομάδα έως και τέσσερις μήνες, η Τράπεζα της Ελλάδος θα εξέδιδε επιταγές έκτακτης ανάγκης για να χρησιμοποιηθούν στις συναλλαγές. Τους επόμενους 4-8 μήνες από την αρχική αλλαγή νομίσματος θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν προσωρινά χαρτονομίσματα έκτακτης ανάγκης. Τέλος, η κανονική κυκλοφορία της «νέας δραχμής» θα ήταν δυνατή μόνο έπειτα από τουλάχιστον 8-9 μήνες.

Η έκδοση προσωρινών χαρτονομισμάτων αντιμετώπιζε πολλά τεχνικά προβλήματα. Μια ιδέα που σκέφτηκαν τα μέλη του Σχεδίου Β΄ ήταν να χρησιμοποιηθούν προσωρινά

τα υπάρχοντα ευρώ, αφού όμως πρώτα τους άλλαζαν μορφή. Ένας τρόπος ήταν να τρυπηθούν και να ονομαστούν «νέα ευρώ». Αλλά τα ΑΤΜ πιθανότατα δεν θα μπορούσαν να τα δεχθούν λόγω της διαφορετικής τους υφής. Μια άλλη ιδέα ήταν να χρησιμοποιηθούν τα υπάρχοντα χαρτονομίσματα αφού σφραγιστούν, για να διαφέρουν από τα κανονικά ευρώ. Αλλά ούτε αυτή η λύση εξασφάλιζε ότι τα ΑΤΜ θα μπορούσαν να διακρίνουν τη διαφορά μεταξύ ενός νέου χαρτονομίσματος και ενός παλιού, αφού τα χαρακτηριστικά ασφαλείας τους θα παρέμεναν τα ίδια. Εκτός του ότι δεν θα ήταν πρακτικά εφικτό, οποιαδήποτε σχέδια για διατρήσεις ή εκτυπώσεις θα σήμαιναν μια de facto υποτίμηση του ευρώ.

Ειδικά η ομάδα της ΕΚΤ ανησυχούσε και για κάτι ακόμα: Τι θα συνέβαινε αν η Ελλάδα αποφάσιζε μονομερώς να χρησιμοποιήσει τα αποθέματα του νομισματοκοπείου της και να εκτυπώσει ευρώ; Οι αξιωματούχοι της Ομάδας Β΄ θεωρούσαν κάτι τέτοιο εξαιρετικά απίθανο, μιας και θα ισοδυναμούσε με παραχάραξη και θα συνιστούσε ποινικό αδίκημα. Η πολιτική ρήξη που θα προκαλούσε μια τέτοια απόφαση θα ήταν τόσο μεγάλη, που θα απομόνωνε την Ελλάδα από οποιονδήποτε θα μπορούσε και θα ήθελε να τη βοηθήσει σε μια τόσο δύσκολη περίοδο. Παρ' όλα αυτά, ακόμη και αν η ελληνική κυβέρνηση προέβινε σε αυτό το ακραίο βήμα, οι συνέπειες στην παγκόσμια κυκλοφορία του ευρώ θα ήταν ασήμαντες, κατέληγαν οι ειδικοί.

Σε κάθε περίπτωση, η ΕΚΤ είχε πάρει τα μέτρα της για να εξασφαλίσει ότι τα ευρώ που είχαν παραμείνει στην Τράπεζα της Ελλάδος δεν θα χρησιμοποιούνταν από την κυβέρνηση. Ειδική ομάδα επιτήρησης θα πήγαινε στη χώρα «για να κάνει δειγματοληψία στα 16 παραρτήματα της Τράπεζας της Ελλάδος, όπου αυτά τα εναπομείναντα ευρώ βρίσκονταν την εποχή εκείνη». Το δεύτερο βήμα θα ήταν η αναστολή της απαραίτητης διαπίστευσης ασφαλείας, την οποία χρειάζεται από την ΕΚΤ η Τράπεζα της Ελλάδος για την παραγωγή ευρώ.

Τρίτο βήμα θα ήταν ότι η ΕΚΤ θα απαγόρευε σε προμηθευτές να στέλνουν στην Ελλάδα τα απαραίτητα υλικά για την παραγωγή ευρώ. Τέταρτο βήμα θα ήταν αυτή η ειδική ομάδα να εντοπίσει και να διασφαλίσει ότι τα υλικά που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή χαρτονομισμάτων (χαρτί, μελάνι, πλάκες και φιλμ) «θα καταστρέφονταν αμέσως», ενώ τα εναπομείναντα ευρώ θα επέστρεφαν στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης. «Δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ότι η Τράπεζα της Ελλάδος θα μπορούσε να αρνηθεί την πρόσβαση [της ομάδας της ΕΚΤ] ή στη χειρότερη περίπτωση να χρησιμοποιήσει τα περισσευούμενα ευρώ για πληρωμές.

Η μόνη αντίδραση σε μια τέτοια κατάσταση θα ήταν η έναρξη νομικών διαδικασιών κατά της Ελλάδας» έλεγε το Σχέδιο Β΄.

Συνέχεια στη σελίδα του βιβλίου: <http://bit.ly/2WLZYIL>